

พระราชบัญญัติ
นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร

พ.ศ. ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
อดงกฎ
ธานีนิวัต
มานวราชเสวี
อดุลเดชจรัส
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๔๕๐

โดยที่นับแต่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกพฤฒสภาและสภาผู้แทน หลังจากที่ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นต้นมา ภาวะการเมืองภายในประเทศผันแปรไป ประเทศชาติได้ประสบวิกฤตการณ์อย่างไม่เคยปรากฏมาแต่กาลก่อน การเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาราษฎร์ได้รับความกระทบกระเทือนและทรุดโทรมลงอย่างหนัก ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้เป็นที่คาดหมายได้ว่า หากมิได้มีการแก้ไขสถานการณ์ให้ทันทั่วทั้งแล้ว ประเทศชาติจะเสื่อมโทรมเป็นลำดับอันจะนำมาซึ่งความหายนะในที่สุด จึงได้มีบุคคลคณะหนึ่งประกอบด้วยทหาร ตำรวจและพลเรือนพร้อมใจกันกระทำรัฐประหารขึ้น เพื่อให้เลิกใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๕๕ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ทั้งนี้ เหตุการณ์ได้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นปราศจากการรุนแรงแต่อย่างใด และในการกระทำรัฐประหารครั้งนี้ คณะผู้ก่อการรัฐประหารก็ได้มีความปรารถนาเป็นอย่างอื่น นอกจากที่จะแก้ไขจัดความเสื่อมโทรม อันบังเกิดแก่ประเทศ

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐

ชาติเพื่อเป็นทางบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นการจรรโลงประเทศชาติให้วัฒนาถาวร มิได้มุ่งที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือ เพื่อบำเหน็จตอบแทนประการใด จึงเห็นเป็นการสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหารครั้งนี้

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งสิ้นของบุคคลใดๆ ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ เนื่องในการกระทำรัฐประหารเพื่อเลิกใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๘ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๐ หากเป็นการผิด

ตอนที่ ๒ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๔๘๐

กฎหมายใด ๆ ก็ให้ผู้กระทำพ้นจากความผิดและความรับผิดโดยสิ้นเชิง และการใด ๆ ที่ได้กระทำตลอดจนบรรดาประกาศและคำสั่งใด ๆ ที่ได้ออกสืบเนื่องในการกระทำรัฐประหารที่กล่าวแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันชอบด้วยกฎหมายทุกประการ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี